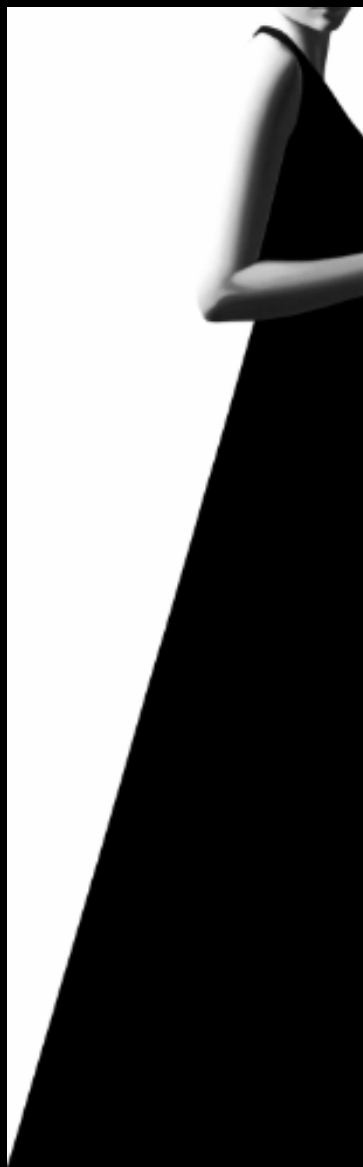

CÓ MỘT CHỖ RẤT NHỚ

Từng hồi nắng đục mưa trong
Từng heo may nhớ, từng giông bão chờ
Từng nét thẳng, từng đường cong
Từng thăm thẳm mộng cõi trong... ngại ngần !
Ơi em cõi kín bằng khung
có thao thiết gọi ?
Còn tàn ngần kêu ?

Bây giờ đời đã trăm chiều
Lấy đâu bù kịp chỗ liêu, đòi phen.